

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

ÎNCHEIERE

cu privire la inadmisibilitatea recursului declarat de către Vicol Dragoș,
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Vicol
Dragoș împotriva Mariei Vicol, intervenienți accesorii Vicol Ciprian și
notarul Izdebschi Natalia cu privire la declararea ca fiind succesor nedemn
cu decăderea din dreptul la succesiune asupra patrimoniului succesoral,
împotriva deciziei din 05 decembrie 2023 a Curții de Apel Chișinău,

(Dosarul nr. 2ra-361/24

NR. PIGD 2-22106530-01-2ra-21032024)

Recurs declarat după 01 septembrie 2023. Recursul este vădit neîntemeiat,
în temeiul art. 433 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă. Dezacordul
recurentului cu decizia instanței de apel nu constituie un temei de casare a
ei.

Au examinat anterior cauza judecătorești:

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (M. Țurcan)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (N. Budăi, I. Țurcan, I. Cotruță)

25 iunie 2025

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților admisibilitatea recursului declarat de către Vicol Dragoș,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din
Oxana Parfeni, *Președinte*,
Gheorghe Stratulat,
Ion Munteanu, *judcători*,

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 21 iulie 2022, avocatul Dorin Podlisnic a depus, în interesele lui Vicol Dragoș, în adresa Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, cerere de chemare în judecată împotriva Mariei Vicol, intervenient accesoriu notarul Izdebschi Natalia cu privire la declararea ca fiind succesor nedemn cu decăderea din dreptul la succesiune asupra patrimoniului succesoral.

2. În motivarea cererii de chemare în judecată s-a menționat că, în urma unui concurs de împrejurări, Dragoș Vicol a aflat despre faptul că, de către notarul Izdebschi Natalia se instrumentează dosarul succesoral deschis la 28 mai 2021, la cererea moștenitorului testamentar Vicol Maria, după decesul tatălui său – Vicol Ion, iar pentru 28 august 2021, se preconiza eliberarea certificatului de moștenitor.

3. Evidențiază că, în cadrul investigației desfășurate de către notar s-a stabilit că, testamentul autentificat la 08 septembrie 2014 de către notarul Chigaian Tamara, din numele defunctului Vicol Ion, a fost semnat de către o altă persoană și nu de către Vicol Ion. Din cele devenite cunoscute, semnătura pe testamentul din 08 septembrie 2014, îi aparține Mariei Vicol (soția supraviețuitoare a lui Vicol Ion).

4. Susține că, circumstanțele respective demonstrează un comportament ilegal, o tentativă de îmbogățire fără justă cauză, scopul material bine determinat, inclusiv prin eludarea procedurilor legale ce țin de moștenire din partea Mariei Vicol.

5. Având în vedere circumstanțele de fapt expuse, în temeiul art. 1434, 1435 din Codul civil, art. 5, 118, 131, 166, 167 din Codul de procedură civilă, s-a solicitat declararea Mariei Vicol ca fiind succesor nedemn cu decăderea din dreptul la succesiune asupra patrimoniului succesoral al defunctului Vicol Ion.

6. Prin încheierea protocolară a instanței din 01 februarie 2023, s-a dispus atragerea în proces a lui Vicol Ciprian în calitate de intervenient accesoriu din partea pârâtului.

7. Prin hotărârea din 04 iulie 2023 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, s-a respins ca nefondată cererea de chemare în judecată a lui Vicol Dragoș către Vicol Maria privind declararea acesteia ca fiind succesor nedemn cu decăderea din dreptul la succesiune asupra patrimoniului succesoral al defunctului Vicol Ion.

8. La 26 iulie 2023, Vicol Dragoș a depus cerere de apel împotriva hotărârii din 04 iulie 2023 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, prin care a solicitat casarea hotărârii menționate și emiterea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

9. Prin decizia din 05 decembrie 2023 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins cererea de apel depusă de Vicol Dragoș și s-a menținut hotărârea din 04 iulie 2023 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

10. Pentru a decide astfel, Colegiul a reținut că apelantul Vicol Dragoș nu a prezentat careva probe care ar demonstra că Vicol Maria a urmărit scopul de îmbogățire fără justă cauză, sau ar fi avut scop material bine determinat, întrucât probele demonstrează contrariul, că anume Vicol Maria este cea, care a înstrăinat în favoarea soțului său cea mai consistentă parte din patrimoniul său.

11. Având în vedere că apelantul nu a probat că Vicol Maria este moștenitor nedemn, deoarece nu s-a depistat nici o faptă sau comportament reprobabil sau „amoral” al pârâtei Vicol Maria, care să fie sancționat cu nedemnităte și pierderea dreptului succesoral, și nu s-a demonstrat intenția de rea-voință a pârâtei, contrar ultimei voințe a defunctului Vicol Ion, Colegiul consideră că instanța de fond întemeiat a stabilit că nu sunt întrunite condițiile legale, prevăzute de art. 1434 Cod civil (în redacție până la 01.03.2019).

12. Reieșind din aceste considerente, Colegiul consideră că instanța de fond a emis o hotărâre legală și urmează a fi menținută.

13. Prin urmare, în speță, criticile aduse de apelant, însoțite de argumentarea circumstanțelor de fapt ale cauzei, percepute din propriul punct de vedere al apelantului, nu pot duce la admiterea apelului, ori acestea nu pot fi reținute prin prisma art.385 CPC, în condițiile în care se insistă asupra reaprecierii probelor și circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de judecată. Acest fapt denotă caracterul declarativ al apelului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului apelantului cu soluția dată de instanța de judecată, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a apelului.

14. La 21 martie 2024, Vicol Dragoș a depus în adresa Curții Supreme de Justiție cerere de recurs împotriva deciziei din 05 decembrie 2023 a Curții de Apel Chișinău, prin care a solicitat casarea hotărârii din 04 iulie 2023 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, și deciziei din 05 decembrie 2023 a Curții de Apel Chișinău, cu trimiterea cauzei la rejudecare în prima instanță (cu titlu principal), or emiterea unei noi hotărâri, prin care să fie admisă integral cererea de chemare în judecată (cu titlu secundar).

15. În motivarea recursului s-a menționat că, instanța de apel, în mod nefondat a ignorat faptul audierii notarului Tamara Chigaian, în calitate de martor, de către instanța de fond.

16. Evidențiază că, acțiunile notarului Tamara Chigaian, aferente testamentului contestat, cât și declarațiile făcute în cadrul instanței de fond,

în calitate de martor, nu pot constitui prin sine o probă concludentă, în contextul în care inclusiv acțiunile notarului Tamara Chigaian constituie obiect de examinare la CNA și sunt susceptibile de subiectivitate.

17. Invocă faptul că, instanțele inferioare au încălcat prevederile art. 132 alin. (1) și art. 133 lit. b) din Codul de procedură civilă.

18. Susține că, notarul Tamara Chigaian nu a fost atrasă în proces în calitate de intervenient accesoriu, iar instanța de apel a omis argumentul respectiv.

19. Într-o altă ordine de idei menționează că, instanțele ierarhic inferioare au interpretat eronat prevederile legale și au apreciat vădit nerezonabil probele. Or, ansamblul circumstanțelor cauzei, în coroborare cu probatoriul cercetat, au indicat fără echivoc faptul că s-a atestat existența unui testament nul, semnat de către Vicol Maria, privind testarea întregii averi a tatălui Vicol Ion în folosul ei, iar ambii notari s-au eschivat să relateze, în mod cert, cronologia evenimentelor, prin omiterea prezentării de probe concludente.

20. Conchide că, acțiunile Mariei Vicol demonstrează că aceasta a acționat cu rea-credință, utilizând un testament pe care lipsea semnătura testatorului Vicol Ion și pe care a aplicat propria semnătură, în locul testatorului Vicol Ion.

21. În drept s-au invocat prevederile art. 119 din Constituția Republicii Moldova, art. 13 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și Libertăților Fundamentale, art. 429, 430, 432 alin. (1) lit. a), b), d), e), art. 434, 436, 437, 445 din Codul de procedură civilă.

22. La 24 mai 2024, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa Mariei Vicol și lui Ciprian Vicol, copia recursului depus de Vicol Dragoș, fiindu-i explicat dreptul de a depune referință la recursul declarat.

23. Până la data stabilită pentru examinarea admisibilității recursului, Maria Vicol și Ciprian Vicol nu au făcut uz de dreptul său procedural de a depune referință.

24. Totodată, deși la 27 mai 2024 notarul Izdebschi Natalia a recepționat copia recursului depus de Vicol Dragoș, fiindu-i explicat dreptul de a depune referință la recursul declarat, aceasta nu a făcut uz de dreptul său procedural de a depune referință.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

1. Art.27 alin.(1) din Codul de procedură civilă:

„(1) Disponibilitatea în drepturi se afirmă în posibilitatea participanților la proces, în primul rând a părților, de a dispune liber de dreptul subiectiv material sau de interesul legitim supus judecării, precum și de a dispune de drepturile procedurale, de a alege modalitatea și mijloacele procedurale de apărare.”

2. Art.61 alin.(1) din Codul de procedură civilă:

„(1) Participanții la proces sînt obligați să se folosească cu bună-credință de drepturile lor procedurale. Instanța judecătorească pune capăt oricărui abuz de

aceste drepturi dacă prin abuz se urmărește tergiversarea procesului sau inducerea sa în eroare.”

3. Art.67 alin.(1) și (3) din Codul de procedură civilă:

„(1) Persoana interesată într-un proces pornit între alte persoane poate interveni în el alături de reclamant sau de pîrît pînă la închiderea dezbaterilor judiciare în prima instanță dacă hotărîrea pronunțată ar putea să influențeze drepturile sau obligațiile lui față de una din părți.

(3) Intervenientul accesoriu poate fi introdus în proces și la cererea uneia dintre părți sau din oficiul instanței.”

4. Art. 117 alin.(1) – (3) din Codul de procedură civilă:

„(1) Probe în cauze civile sînt elementele de fapt, dobîndite în modul prevăzut de lege, care servesc la constatarea circumstanțelor ce justifică pretențiile și obiecțiile părților, precum și altor circumstanțe importante pentru justa soluționare a cauzei.

(2) În calitate de probe în cauze civile se admit elementele de fapt constatate din explicațiile părților și ale altor persoane interesate în soluționarea cauzei, din depozițiile martorilor, din înscrisuri, probe materiale, înregistrări audio-video, din concluziile experților.

(3) Probele obținute cu încălcarea legii nu au putere de probațiune și nu pot fi puse de instanță în temeiul hotărîrii.”

5. Art. 130 alin.(1) – (5) din Codul de procedură civilă:

„(1) Instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare și nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul și interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

(2) Nici un fel de probe nu au pentru instanța judecătorească o forță probantă prestabilită fără aprecierea lor.

(3) Fiecare probă se apreciază de instanță privitor la relevanța, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă și suficiența pentru soluționarea cauzei.

(4) Ca rezultat al aprecierii probelor, instanța judecătorească este obligată să reflecte în hotărîre motivele concluziilor sale privind admiterea unor probe și respingerea altor probe, precum și argumentarea preferinței unor probe față de altele.

(5) Proba este declarată ca fiind veridică dacă instanța constată prin cercetare și comparare cu alte probe că datele pe care le conține corespund realității.”

6. Art. 132 alin.(1) din Codul de procedură civilă:

„(1) Martor poate fi orice persoană care nu are interes în proces și căreia îi sînt cunoscute, direct sau indirect, fapte referitoare la cauză. Depozițiile martorului nu pot fi considerate probă dacă el nu a cunoscut personal faptele.”

7. Art. 359 alin.(2) din Codul de procedură civilă:

„(2) Apelul declarat împotriva hotărîrii se consideră declarat și împotriva încheierilor date în cauza respectivă, chiar dacă au fost emise după pronunțarea hotărîrii și dacă atacarea încheierii nu se menționează în cererea de apel.”

8. Art. 434 alin.(1) – (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) Recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

(2) Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.”

9. Art. 433 alin.(1) lit. f) din Codul de procedură civilă:

„(1) Cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care:

f) recursul este vădit neîntemeiat.”

10. Art. 440 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) În cazul în care se constată existența unuia dintre temeiurile prevăzute la art.433, completul din 3 judecători, printr-o încheiere irevocabilă adoptată în lipsa părților, declară recursul inadmisibil.

(2) Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se expediază părților.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

11. Curtea constată că recursul declarat de Vicol Dragoș a fost depus în termen, în condițiile art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, întrucât, în lipsa dovezii de comunicare a deciziei integrale, data publicării acesteia pe portalul instanțelor, 24 ianuarie 2024, este data minimă de referință ce determină începutul curgerii termenului de două luni, iar cererea de recurs a fost depusă la 21 martie 2024.

12. Potrivit art. 433 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă dacă este vădit neîntemeiată. Această normă oferă Curții o prerogativă de filtrare a recursurilor care nu conțin o motivare suficientă în drept, nefiind apte să declanșeze un control de legalitate în sensul art. 432 Cod de procedură civilă.

13. Într-o apreciere particulară a motivelor de recurs, completul constată că acestea nu întrunesc exigențele unei motivări conforme cu cerințele legale, întrucât exprimă în esență dezacordul recurentului cu soluția instanței de apel, fără a invoca sau demonstra încălcări veritabile ale normelor de drept material sau procesual.

14. Invocând temeiului prevăzut la art. 432 alin. (1) lit. a) Cod de procedură civilă, interpretarea contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție, recurentul nu a indicat nicio hotărâre a instanței supreme care ar fi fost încălcată de către instanța de apel. Simpla afirmație, nesustținută de jurisprudență relevantă și aplicabilă cauzei, nu poate constitui un temei de recurs valabil.

15. Referitor la art. 432 alin. (1) lit. b) Cod de procedură civilă, consolidarea sau schimbarea jurisprudenței Curții Supreme de Justiție, recurentul nu identifică o problemă de drept asupra căreia Curtea Supremă de Justiție ar fi chemată să-și revizuiască ori să-și unifice practica. Criticile se axează pe particularități factuale ale speței și nu descriu interpretări divergente ale normelor de drept.

16. Cu referire la temeiul de recurs prevăzut la art. 432 alin. (1) lit. d) Cod de procedură civilă, neatragerea unei persoane în proces, argumentul că notarul Tamara Chigaiian nu ar fi fost atrasă în calitate de intervenient accesoriu a fost deja pus în discuție și examinat de instanța de apel, fiind considerat neîntemeiat. Distinct, recurentul nu a demonstrat care drept material al notarului subiectiv ar fi fost afectat de soluția instanței.

Verificarea acestui aspect din oficiu de către instanța de judecată, nu a constatat apariția unui raport material subsecvent dintre părțile în proces și notar, urmare a adoptării hotărârii judecătorești.

17. În ceea ce privește critica referitoare la o pretinsă apreciere arbitrară a probelor, art. 432 alin. (1) lit. e) Cod de procedură civilă, instanța constată că probatoriul a fost analizat de instanțele de fond și apel în mod complet și motivat. Simpla reformulare a propriei versiuni asupra faptelor nu echivalează cu o apreciere vădit nerezonabilă. Nu se identifică nicio eroare manifestă sau arbitrară în examinarea probelor, iar recurentul nu demonstrează caracterul determinant al presupusei erori asupra soluției adoptate.

18. Așadar, recursul nu tinde să declanșeze un control de legalitate veritabil, ci exprimă o nemulțumire subiectivă față de soluțiile instanțelor anterioare, camuflând obiecțiile de fond, în argumente formale de procedură.

19. Ținând cont de cele expuse supra și în temeiul art. 431 alin. (1) și (2), art. 433 alin. (1) lit. f), art. 440 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI

Declară inadmisibil recursul declarat de către Vicol Dragoș împotriva deciziei din 05 decembrie 2023 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Oxana Parfeni

Judecători

Gheorghe Stratulat

Ion Munteanu